

תת"ע 13341/07/19 - יזיד נסר אל דין נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 13341-07-19 מדינת ישראל נ' יזיד נסר אל דין
תיק חיצוני: 11118025227

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	יזיד נסר אל דין ע"י ב"כ עו"ד גדבאן נעמאן
נגד	
משיבה	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 7.10.19.

כנגד המבקש הוגש ביום 31.7.19 כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה ברכב והובלת מטען בתפזורת שגובהו עולה על גובה דפנות הארגז של הרכב לרבות גובה הסולמות בלא שהמטען היה מכוסה כיסוי מתאים, בניגוד לתקנה 85(א)(6), עבירה מיום 6.7.18.

ישיבת הקראה נקבעה ליום 7.10.19, אך המבקש לא התייצב לדיון, ובנסיבות בהן הוצג אישור מסירת הזמנה לדין אשר לא נדרש, נשפט המבקש בהיעדרו, ונדון לקנס כספי.

בבקשה מיום 28.10.19 טען הנאשם, כי לא קיבל הזמנה לדין ולא ידע על קיומו של הדיון; כי דברי הדואר מגיעים לתיבת הדואר של אביו, ובבירור עם אביו נמסר לו שמעולם לא התקבלה הודעה על דואר רשום; וככל הנראה הודעה על הדואר הרשום הועברה לידי אחר באותו השם, על אף שהוא ביקש לרשום את שם אביו, כאשר בכפרו יותר מ-20 אחוז מהתושבים הם בני אותה משפחה, ויותר מ-10 אנשים עם שם דומה לשלו. כן נטען, כי לנאשם טענות הגנה רבות, והוא מאמין בכך שהוא זכאי, ויש לו הגנה טובה להוכיח את חפותו.

עד היום לא ניתנה תגובת המשיבה, ומכאן החלטתי, על בסיס החומר הקיים.

לאחר שבחנתי את טענות המבקש ושקלתי את מכלול הנסיבות, אינני מוצאת מקום לקבל את הבקשה.

דין

בפתח הדברים ייאמר, כי המבקש לא טרח לבסס כל תשתית עובדתית שעל יסודה ניתן לקיים את הדין בעניינו, שעה שלא צירף כנדרש תצהיר ערוך כדין התומך בבקשה ומהווה את העובדות שבבסיס הבקשה, ודי בכך כדי לדחות את הבקשה, בהעדר תשתית עובדתית נתמכת בתצהיר מטעם המבקש. ראו רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל פ"ד נז(6)793, ורע"פ 2474/18 **יואל גולדברג עו"ד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.07.2018).

מעבר לדרוש, אני סבורה כי יש לדחות את הבקשה גם לגופה, כפי שאפרט להלן.

על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, בית המשפט ייעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש "אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

באשר לעילת הביטול שעניינה סיבה מוצדקת לאי התייצבות

בעניינו, כפי שעולה מאישור המסירה בתיק בית המשפט, הזמנה לדין נשלחה למבקש וחזרה בציון 'לא נדרש'.

כאשר הזמנה לדין נשלחה בדואר רשום לכתובת המדווחת במשרד הפנים וחזרה בציון "לא נדרש" חלה חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א. לתקנות סדר הדין הפלילי (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018), פסקה 42; רע"פ 805/09 **שמואל פרפרה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 23.02.2009)). בעניינו, המבקש לא הוכיח כי לא קיבל את ההזמנה לדין מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלה, ולא הציג כל ראיה שיש בה כדי להוכיח כי הוא לא קיבל את ההזמנה לדין מסיבות שאינן תלויות בו, ואף לא הגיש תצהיר מטעמו או מטעם אביו כדי לתמוך בטענותיו שנטענו בעלמא, כדי לסתור את חזקת המסירה.

אף ביחס לטיעון כי ביישוב בו מתגורר המבקש ישנם מספר אנשים העונים לאותו שם לא הוצגה כל ראיה (וראו רע"פ 2575/17 **רון גיאר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 06.09.2017)).

לפיכך, המבקש לא עמד בנטל ההוכחה המוטל על כתפיו, וניתן לראותו כמי שהוזמן לדין כדין.

באשר לעילת הביטול שעניינה חשש לעיוות דין

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, בטענה לעיוות דין, צריכה להיות מלווה בתשתית ראייתית בעלת משקל המצביעה על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (רע"פ 2474/18 **יואל גולדברג עו"ד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.07.2018)).

על פי הפסיקה, אין די בהכחשת העבירה בכדי להקים חשש לעיוות דין, ו"טענות כלליות וסתמיות בדבר קיומו של עיוות דין, מבלי להניח תשתית ראייתית בעלת משקל לתמיכה בטענה, לא יובילו, ככלל, לבטלותו של פסק הדין, בעילה זו", ו"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה" (רע"פ 8427/17 **מדינת**

ישראל נ' אמנון סאלם (פורסם בנבו, 25.03.2018). וראו גם רע"פ 8604/15 ג'ורג' חנא נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 16.12.2015).

בענייננו, לבד מהכחשה כללית של המיוחס וטענה כי ישנן טענות הגנה טובות, לא נטענה טענה ולא הונחה תשתית ראייתית המצביעה על סיכויי הגנתו של המבקש, וודאי לא בעוצמה שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כדי לבסס עילה של חשש ממשי לעיוות דין.

אין די בטענת ב"כ המבקש כי יש לנאשם טענות הגנה רבות, שעה שהמבקש לא טרח לבסס כל תשתית עובדתית שעל יסודה ניתן לקיים את הדיון בענייננו, ואף לא צירף כנדרש תצהיר ערוך כדין מטעמו התומך בבקשה ומהווה את העובדות שבבסיס הבקשה, ודי בכך כדי לדחות את הבקשה בעילה של עיוות דין.

בנסיבות המתוארות לעיל, דין הבקשה להידחות אף ללא קבלת עמדת המדינה.

לאור כל האמור לעיל, הבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר נדחית.

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, כ"ט חשוון תש"פ, 27 נובמבר 2019, בהעדר הצדדים.